

**Posudek vedoucí bakalářské práce předložené k obhajobě
na Ústavu informačních studií a knihovnictví FF UK, Praha**

Název bakalářské práce: Obsahový průzkum historického fondu zámecké knihovny Mitrov

Autorka práce: Josefína Veselá

Hodnocení bc. prací

Bodový zisk za práci	Hodnocení
0-50 bodů	Neprospěl, nedoporučeno k obhajobě
51-60 bodů	Dobře (3)
61-80 bodů	Velmi dobře (2)
81-100 bodů	Výborně (1)

Bakalářské práce

Aspekt kv. práce	Vysvětlení	Bodové hodnocení
metodologie a věcné zpracování tématu	Studentka splnila zadaný úkol a využívala zadané výzkumné metody, avšak její řešení obsahuje některé chyby. Za největší nedostatek práce považuji nedokonalé sjednocení tematického členění fondu v kapitolách 5.2 <i>Chronologický rozbor knihovny</i> a 5.4 <i>Rozdělení fondu</i> . Některé publikace jsou ve zmíněných kapitolách zařazeny pokaždé do jiné tematické skupiny.	15 bodů
přínos	Studentka se věnovala dosud nezpracovanému tématu a ve svém textu zohlednila všechny zadané problémy. Její text je však někdy především výčtem fakt bez hlubší interpretace závěrů.	15 bodů
citování, korektnost citování, využití inf. zdrojů	Studentka citovala v dostatečné míře, citovala korektně. Využívala i cizojazyčnou literaturu. Nesjednotila však zcela úzus citování odborných publikací a knih z mitrovské sbírky.	15 bodů
slohové zpracování	Rozsah bakalářské práce je adekvátní. Text místy obsahuje stylistické chyby a není příliš čtivý, ale oproti předchozí verzi práce došlo ke zlepšení. Práce je nevyvážená – některá fakta jsou rozebrána do nepodstatných detailů, zatímco jiná jsou pouze naznačena.	8 bodů

gramatika textu	Text je z gramatického hlediska poměrně kvalitní, neobsahuje mnoho chyb. V textu se nachází pouze zanedbatelné množství překlepů.	5 bodů
CELKEM		58 bodů

Slovní hodnocení:

Studentka Josefina Veselá odevzdala přepracovanou bakalářskou práci, jejíž předchozí verze nebyla úspěšně obhájena. V novém, upraveném řešení studentka zapracovala řadu připomínek vedoucí práce i předchozí oponentky. Ačkoliv v textu některé nedostatky zůstaly, je třeba říci, že práce zaznamenala jednoznačné zlepšení.

Josefina Veselá se ve své bakalářské práci zaměřila na jednu z dosud odborně nezpracovaných knihoven – zámeckou knihovnu Mitrov. Sbíрка je dnes ve správě Knihovny Národního muzea a je uložena v depozitáři v Terezíně. Kolegyně Veselá prozkoumala fyzické exempláře publikací mitrovské knihovny a prostudovala příslušný knihovní katalog. Dohledala také několik relevantních titulů, které se zabývají studovanou knihovnou, zámek Mitrov či rodinou Skene.

Ve své práci v souladu se zadáním zmínila dosavadní literaturu o zámecké knihovně, která však není příliš rozsáhlá. Sepsala kapitoly o hradu a zámku Mitrov, přičemž se věnovala i jejich majitelům. Dále se krátce zaměřila na šlechtický rod Skene, který byl zakladatelem a majitelem zkoumané knihovny. V hlavní části práce charakterizovala mitrovský knižní fond: Sepsala kapitoly o chronologickém a jazykovém rozboru knihovny, dále se věnovala obsahové charakteristice knih ve fondu, přičemž zvláštní podkapitolu věnovala mitrovským bohemikům.

Zadání bakalářské práce bylo splněno. Předložený text je bezpochyby kvalitnější než jeho předchozí verze, která nebyla v září minulého roku úspěšně obhájena. Je též třeba konstatovat, že předložená bakalářská práce představuje první ucelený text o dosud takřka neznámé zámecké knihovně Mitrov, v čemž bezpochyby tkví její přínos. Text však stále obsahuje jisté nedostatky, které budou popsány níže. Smyslem jejich rozsáhlejšího výčtu je upozornit studentku na opakující se problémy, jimž by se měla vyvarovat při svém dalším studiu či v praxi.

Použité zdroje a práce s nimi: Studentka zareagovala na připomínky o nevhodnosti využívání některých neoborných zdrojů (např. Wikipedie). Mezi použitou literaturu naopak

nyní zařadila některé vhodnější tituly (např. publikaci CEJPEK, Jiří et al. *Dějiny knihoven a knihovnictví*. Praha: Karolinum, 2008). Díky tomu bylo možné komparovat mitrovský fond s dalšími zámeckými knihovnami (s. 8). Studentka také lépe pracovala s některými již předešle užitými zdroji a svou práci s nimi okomentovala. V nové verzi práce se tak např. vyjadřuje k faktu, že různé zdroje uvádějí různý počet svazků ve zkoumané knihovně (s. 7).

Z formálního hlediska lze v oblasti citování vytknout, že některé zdroje uvedené v hlavním textu již nelze nalézt v jejich závěrečném soupisu – např. Google maps a Český statistický úřad (s. 10).

Významnějším nedostatkem je, že se i v aktuální verzi práce místy objevují poněkud vágní nebo neocitované formulace. Např. na s. 7: „PhDr. Petr Mašek z Národního muzea napočítal 764 svazků a kolem 80 nesignovaných děl“ – netušíme však, kde autorka tento údaj vzala. Podobně na s. 14: „Většina fondu je tedy tvořena tituly, které lze nalézt též v řadě dalších palácových knihoven. Jedná se o díla známých evropských autorů, která byla považována za základ každé tehdejší palácové knižní sbírky.“

Studentka byla při obhajobě první verze práce upozorněna na nevhodnost používání dvojího stylu citování: Tituly z katalogu knihovny Mitrov byly citovány dle odlišného úzu, než odborné zdroje a literatura, jelikož v případě mitrovských knih nebyl uváděn nakladatel. Autorka práce na připomínku zareagovala částečně – u některých publikací byl nakladatel doplněn, avšak ne u všech.

Obsah práce: Většina publikací v mitrovské knihovně pochází z 19. století – jedná se o 137 z 200 knih. Autorka tento fakt zdůvodňuje tím, že „většina majitelů, kteří mohli sbírat a rozšiřovat fond knihovny, žila právě tehdy“ (s. 15), přestože uvádí, že rod Skene, „jenž je považován za zakladatele knihovny“ (s. 8), zámek zakoupil teprve v roce 1894 (s. 11). Jak je to možné? Studentka snad chtěla říci, že k největšímu rozšíření knihovny došlo hned v prvních letech její existence, ale to z uvedené věty přímo nevyplývá. Fond byl rozšiřován minimálně do roku 1942, kdy do něj přibyla poslední kniha (s. 28). V průběhu 20. století tedy bylo období rozvoje knihovny delší, a kromě toho tehdy sbírka vystřídala vícero majitelů a uživatelů (s. 11). Nebo měla mít autorčina formulace jiný význam?

Za největší nedostatek předložené práce považuji nejednotné řazení knih do tematických kategorií, přestože na tento problém byla autorka několikrát upozorněna v průběhu obhajoby předchozí verze textu i při jeho dalším přepracování. V dané věci byl oproti původní verzi práce přesto učiněn jednoznačný pokrok. V chronologických tabulkách knih z 19. a 20. století bylo sjednoceno používání tematických kategorií. Nyní tedy již není možné nalézt u jednoho

titulu např. hodnotu „historie“, zatímco u jiného „historická“. Užití tematické kategorie jsou nyní zvoleny lépe – již se např. nesetkáme s významově širokou kategorií „odborná“.

Některé tematické kategorie byly sjednoceny s kategoriemi užitými v kapitole 5.4 *Rozdělení fondu* (k jejímu ne zcela vhodnému názvu se vyjádřím níže), bohužel však ne všechny. Publikace označené v chronologických tabulkách hodnotou „divadelní hra“ jsou v dalším textu zařazeny do kategorie „drama“. Kniha *Chemische Briefe* od J. Liebiga vydaná roku 1844 má v chronologické tabulce hodnotu „chemie“ (s. 17), v dalším textu se však jedná o jedinou publikaci řazenou do kategorie „přírodních věd“ (s. 43).

Problematictější však je, že některé tituly jsou nejen na různých místech řazeny do jinak pojmenovaných kategorií, ale že jsou pokaždé řazeny do kategorie jiné. Zdá se, že autorka obě dvě tematická členění vytvářela nezávisle na sobě: Např. *Correspondance de P. J. Proudhon* je v chronologické tabulce řazena do kategorie „historická“ (s. 21), zatímco v dalším textu do kategorie „korespondence“ (s. 52, přestože zde studentka s kategorií „historie“ též pracuje – viz s. 44–47). Narazila jsem též na problém u tří ze čtyř knih, které jsou v kapitole 5.4 uvedeny v podkapitole *Vojenská literatura* (s. 44). Všechny čtyři publikace pocházejí z 20. století, vyhledala jsem je tedy v příslušné chronologické tabulce. Jedině *Schematismus für das Kaiserliche und Königliche Heer* je i zde klasifikován jako „vojenská“ kniha (s. 30). Publikace *Jubiläums-Ballfest* a *Rasplata* jsou zde však označeny jako knihy „historické“ (s. 29–30). Titul *Skizzen von Isonzo* v této tabulce dokonce není uveden vůbec.

V některých případech z kapitol vypadly základní informace, které by bylo vhodné doplnit. Např. kapitola 5.2.5 *Knihy z 20. století* neudává informaci, kolik knih z 20. století se ve fondu vlastně nachází, a čtenář si musí tento údaj sám vypočítat z ostatních uvedených faktů.

Jak bylo výše nastíněno, název kapitoly 5.4 *Rozdělení fondu* nepovažuji za vhodný. Není z něj totiž jasné, o jaký způsob „rozdělení fondu“ se jedná. Vzhledem k obsahu kapitoly by bylo vhodné do názvu doplnit, že se jedná o „tematické“ nebo „obsahové“ dělení. Předpokládám však, že toto slovo (i když potřebné a podstatné) z názvu vypadlo nezáměrně.

Ke kapitole 5.4 je ještě třeba dodat, že není obsahově příliš vyvážená. Autorka pojednává o některých titulech poměrně obsáhle, jiné pouze uvede v rámci určitého výčtu, zatímco některé nezmiňuje vůbec. Kolegyně Veselá ovšem tento přístup relativně legitimně zdůvodňuje tím, že se zabývá těmi zajímavějšími a podstatnějšími knihami z fondu (viz např. 37).

Závěrem bych chtěla upozornit na několik pravopisných detailů: V případě cizojazyčných textů je třeba dávat pozor, aby řádky nekončily členy (viz např. anglický abstrakt). Je též třeba korektně skloňovat cizojazyčná jména – zde např. Justus (s. 43) či Gregorovius (s. 45).

Ačkoliv není chybou psát „filosofie“ i „filozofie“, je třeba používat v jednom textu (neřku-li jednom odstavci – viz s. 43) stejný pravopis.

Ještě jednou bych chtěla připomenout, že práce kolegyně Veselé zaznamenala jednoznačné zlepšení. I když na některé připomínky bylo reflektováno pouze částečně, nelze textu upřít, že je prvním uceleným pojednáním o dosud takřka neznámé zámecké knihovně Mitrov. Přes výše uvedené připomínky musím zopakovat, že Josefína Veselá splnila zadání práce. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **dobře**.

V Praze 12. 1. 2020

Mgr et Mgr. Klára Andresová